

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 27.4.2010
SEK(2010) 488 wersja ostateczna

Zalecenie

ZALECENIE RADY

z 27.4.2010

w sprawie ogólnych wytycznych dla polityki gospodarczej państw członkowskich i Unii

Zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 - część pierwsza

{KOM(2010) 193 wersja ostateczna}

UZASADNIENIE

W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji Europejskiej dotyczący uruchomienia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”¹, która opierać się będzie na większej koordynacji polityki gospodarczej ze szczególnym naciskiem na najważniejsze obszary wymagające działań, aby pobudzić europejski potencjał w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności. W dążeniu do realizacji tej strategii Rada Europejska zatwierdziła szereg wymiernych celów określonych na poziomie UE, podzielanych zarówno przez państwa członkowskie, jak i Unię, i wytyczających kierunek ich działań. Każde państwo członkowskie przełoży te cele na swoje cele krajowe. Na poziomie UE Komisja będzie prowadziła działania zmierzające do realizacji strategii, przede wszystkim poprzez siedem projektów przewodnich, które ogłoszono w komunikacie na temat strategii Europa 2020.

Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że państwa członkowskie uznają swoje polityki gospodarcze oraz propagowanie zatrudnienia za przedmiot wspólnego zainteresowania i koordynują je w ramach Rady. W dwóch odrębnych artykułach przewidziano, że Rada przyjmuje wytyczne dotyczące ogólnych kierunków polityki gospodarczej (art. 121) oraz wytyczne dotyczące zatrudnienia (art. 148), z zaznaczeniem, że wytyczne dotyczące zatrudnienia muszą być zgodne ze wytycznymi w zakresie polityki gospodarczej. W związku z taką konstrukcją podstawy prawnej wytyczne dla polityki zatrudnienia i polityki gospodarczej przedstawiane są jako dwa odrębne – choć wzajemnie ze sobą powiązane – instrumenty prawne:

- Zalecenie Rady w sprawie ogólnych wytycznych dla polityki gospodarczej państw członkowskich i Unii – Zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 - część pierwsza;
- Decyzja Rady w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich – Zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 - część druga.

Wytyczne te, wprowadzane w życie za pomocą powyższych instrumentów prawnych, składają się na zintegrowane wytyczne służące realizacji strategii Europa 2020.

Zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 określają ramy dla strategii Europa 2020 i reform podejmowanych na poziomie państw członkowskich. Aby zapewnić spójność i przejrzystość, zaproponowano niewielką liczbę wytycznych, których treść odzwierciedla konkluzje Rady Europejskiej. Zintegrowanie wytycznych ma zagwarantować, że polityka prowadzona na poziomie krajowym i unijnym będzie się w pełni przyczyniać do realizacji celów strategii Europa 2020. Jednoczesne stosowanie tych wytycznych ułatwi państwom członkowskim czerpanie korzyści z pozytywnych wzajemnych oddziaływań skoordynowanych reform strukturalnych, szczególnie w strefie euro.

Na tej podstawie państwa członkowskie opracują krajowe programy reform, w których szczegółowo określą działania, jakie będą podejmowane w ramach nowej strategii, ze szczególnym naciskiem na realizację celów krajowych oraz na środki mające służyć zniesieniu przeszkód na drodze do wzrostu gospodarczego. W oparciu o monitorowanie prowadzone przez Komisję i prace przeprowadzone w Radzie Rada Europejska będzie

---

¹ COM(2010) 2020 z 3.3.2010.

każdego roku dokonywać ogólnej oceny postępów w realizacji strategii osiągniętych zarówno na szczeblu UE, jak i na szczeblu krajowym. Jednocześnie zostaną poddane analizie postępy makroekonomiczne, strukturalne i w zakresie konkurencyjności oraz ogólna stabilność finansowa.

Zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 są następujące:

Wytyczna 1: Zapewnienie jakości i stabilności finansów publicznych

Wytyczna 2: Rozwiązanie problemu nierównowagi makroekonomicznej

Wytyczna 3: Zmniejszenie nierównowagi w strefie euro

Wytyczna 4: Optymalizacja pomocy na rzecz badań i rozwoju oraz innowacji, wzmocnienie trójkąta wiedzy i uwolnienie potencjału gospodarki cyfrowej

Wytyczna 5: Bardziej efektywne korzystanie z zasobów i ograniczenie emisji gazów cieplarnianych

Wytyczna 6: Poprawa otoczenia biznesu i środowiska konsumenckiego oraz modernizacja bazy przemysłowej

Wytyczna 7: Zwiększenie współczynnika aktywności zawodowej i ograniczenie bezrobocia strukturalnego

Wytyczna 8: Stworzenie zasobów wykwalifikowanej siły roboczej odpowiadającej potrzebom rynku pracy, promowanie jakości zatrudnienia i uczenia się przez całe życie

Wytyczna 9: Poprawa wydajności systemów kształcenia i szkolenia na wszystkich poziomach i zwiększenie liczby osób podejmujących studia wyższe

Wytyczna 10: Promowanie włączenia społecznego i zwalczanie ubóstwa

Zalecenie

ZALECENIE RADY

z 27.4.2010

w sprawie ogólnych wytycznych dla polityki gospodarczej państw członkowskich i Unii

Zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 - część pierwsza

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Traktat stanowi, że państwa członkowskie uznają swoje polityki gospodarcze za przedmiot wspólnego zainteresowania i koordynują je w ramach Rady. Zgodnie z przepisami Traktatu Unia Europejska opracowała i wdrożyła instrumenty koordynacji polityki w dziedzinie polityki budżetowej (pakt stabilności i wzrostu) oraz polityki makrostrukturalnej.
- (2) Traktat stanowi, że Rada przyjmuje wytyczne dotyczące zatrudnienia oraz ogólne wytyczne dotyczące polityki gospodarczej, mające nadawać kierunek polityce państw członkowskich.
- (3) Zainicjowana w 2000 r. strategia lizbońska opierała się na świadomości, że w obliczu konkurencji na rynkach światowych, rozwoju technologii i starzenia się społeczeństw konieczne jest podniesienie wydajności i konkurencyjności UE przy jednoczesnym pogłębianiu spójności społecznej. W wyniku przeglądu śródkresowego strategię lizbońską odnowiono w 2005 r., skupiając się na wzroście oraz zwiększeniu ilości i jakości miejsc pracy.
- (4) Strategia lizbońska na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia pomogła osiągnąć konsensus na temat ogólnego kierunku polityki gospodarczej oraz polityki zatrudnienia UE. W ramach strategii lizbońskiej w 2005 r. Rada przyjęła², a następnie w 2008 r. zmieniła³ ogólne wytyczne dotyczące polityki gospodarczej i wytyczne w dziedzinie zatrudnienia. Te 24 wytyczne, określające główne priorytety dla całej UE w zakresie reform makroekonomicznych, mikroekonomicznych oraz rynku pracy

---

² COM(2005) 141.

³ COM(2007) 803.

stanowiły podstawę dla krajowych programów reform. Niemniej jednak w praktyce okazało się, że priorytety określone w wytycznych nie były wystarczająco jasne i nie zostały ze sobą wystarczająco wzajemnie powiązane. W związku z tym ich wpływ na krajowe procesy kształtowania polityki był ograniczony.

- (5) Kryzys finansowy i gospodarczy, który rozpoczął się w 2008 r., spowodował znaczny spadek zatrudnienia i oczekiwanych dochodów oraz doprowadził do dramatycznego pogorszenia się stanu finansów publicznych. W zmaganiach z kryzysem pomógł państwom członkowskim europejski plan naprawy gospodarczej⁴, częściowo poprzez skoordynowany impuls fiskalny, w którym euro odegrało rolę gwaranta stabilności makroekonomicznej. Walka z kryzysem udowodniła, że dzięki skutecznemu zapewnieniu ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej w UE można osiągnąć znaczące rezultaty. Kryzys uświadomił również istnienie ścisłej współzależności między gospodarkami państw członkowskich.
- (6) Komisja wystąpiła z wnioskiem w sprawie określenia nowej strategii na kolejne dziesięciolecie – strategii Europa 2020⁵ – dzięki której Europa wyjdzie z kryzysu gospodarczego i finansowego silniejsza, a jej gospodarka stanie się inteligentna, zrównowazona i będzie sprzyjać włączeniu społecznemu. Pięć wymiernych celów – które wyszczególniono w ramach odpowiednich wytycznych – to cele wspólne, wytyczające kierunek działań państw członkowskich oraz Unii. Państwa członkowskie powinny przy użyciu wszelkich środków dążyć do osiągnięcia celów krajowych i zlikwidowania przeszkód na drodze do trwałego rozwoju.
- (7) W ramach kompleksowej strategii wyjścia z kryzysu gospodarczego państwa członkowskie powinny przeprowadzić ambitne programy reform, które zapewnią stabilizację makroekonomiczną oraz stabilność finansów publicznych, zwiększenie konkurencyjności i zmniejszenie nierównowagi makroekonomicznej. Gdy odbudowa zyska silne podstawy, należy w skoordynowany sposób zaprzestać stosowania środków tymczasowych wprowadzonych w odpowiedzi na kryzys. Wycofywanie bodźców fiskalnych należy przeprowadzać i koordynować w ramach paktu stabilności i wzrostu.
- (8) W ramach strategii Europa 2020 państwa członkowskie powinny przeprowadzić reformy zmierzające do osiągnięcia inteligentnego rozwoju, tj. rozwoju, którego motorem jest wiedza i innowacje. Reformy powinny zmierzać do poprawy jakości edukacji, zapewnienia dostępu do edukacji dla wszystkich oraz poprawy wyników działalności badawczej i wyników przedsiębiorstw w celu wspierania transferu innowacji i wiedzy w Unii. Powinny one zachęcać do przedsiębiorczości i umożliwiać przerażanie kreatywnych pomysłów w innowacyjne produkty, usługi i procesy, które przyczynią się do wzrostu gospodarczego, tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy, zapewnienia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej i skuteczniejszego rozwiązywania problemów społecznych w Europie i na świecie. W tym kontekście zasadnicze znaczenie ma jak najlepsze wykorzystanie technologii informacyjnych i komunikacyjnych.

---

⁴ COM(2009) 615 z 19.11.2009.

⁵ COM(2010) 2020 z 3.3.2010.

- (9) Państwa członkowskie powinny również poprzez swoje programy reform dążyć do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju. Zrównoważony rozwój polega na uniezależnieniu wzrostu gospodarczego od wykorzystania zasobów i oznacza budowanie zrównoważonej i konkurencyjnej gospodarki efektywnie korzystającej z zasobów, sprawiedliwy podział kosztów i korzyści, wykorzystując do tego pierwszoplanową pozycję Europy w wyścigu do nowych procesów i technologii, w tym technologii przyjaznych środowisku. Państwa członkowskie powinny przeprowadzić reformy konieczne do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i wydajnego korzystania z zasobów. Powinny one również dążyć do poprawy otoczenia biznesu, zachęcać do tworzenia ekologicznych miejsc pracy i modernizować swoją bazę przemysłową.
- (10) Programy reform przeprowadzanych w państwach członkowskich muszą również mieć za cel rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu. Rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu oznacza budowanie spójnego społeczeństwa poprzez wzmocnienie pozycji obywateli, aby stali się zdolni przewidywać zmiany i radzić sobie z nimi, a tym samym aktywnie uczestniczyć w społeczeństwie i gospodarce. Reformy przeprowadzone w państwach członkowskich powinny zatem zagwarantować, aby każdy obywatel przez całe swoje życie miał przed sobą otwarte możliwości, co doprowadzi do zmniejszenia ubóstwa i wyłączenia społecznego dzięki zniesieniu przeszkód w dostępie do rynku pracy, szczególnie dla kobiet, osób starszych, ludzi młodych, osób niepełnosprawnych oraz legalnych migrantów. Państwa członkowskie powinny dołożyć wszelkich starań, aby korzyści płynące ze wzrostu gospodarczego odczuli wszyscy obywatele i wszystkie regiony. Najważniejszym elementem programów reform powinno być zatem zapewnienie skutecznego funkcjonowania rynków pracy przez inwestowanie w pomyślne przechodzenie między różnymi sytuacjami zawodowymi, odpowiednie poszerzanie umiejętności, podnoszenie jakości miejsc pracy oraz zwalczanie segmentacji rynku, bezrobocia strukturalnego i bierności zawodowej przy jednoczesnym zagwarantowaniu odpowiedniej i trwałej ochrony socjalnej oraz aktywnego włączenia, co pomoże zredukować ubóstwo.
- (11) Reformy strukturalne w UE oraz państwach członkowskich mogą skutecznie przyczynić się do zwiększenia wzrostu i zatrudnienia, jeśli zwiększą konkurencyjność UE w gospodarce światowej i otworzą nowe możliwości przed europejskimi eksporterami oraz zapewnią konkurencyjny dostęp do ważnych rynków importowych. Aby pobudzić wzrost w Europie i zwiększyć jej udział w otwartych i uczciwych rynkach na całym świecie, reformy muszą uwzględniać aspekty dotyczące konkurencyjności zewnętrznej.
- (12) Podstawą strategii Europa 2020 muszą być zintegrowane działania, które państwa członkowskie powinny realizować bez zastrzeżeń i w tym samym tempie, aby zwiększyć pozytywne wzajemne oddziaływania skoordynowanych reform strukturalnych.
- (13) Niniejsze wytyczne skierowane są do państw członkowskich, ale strategia Europa 2020 powinna być realizowana w porozumieniu ze wszystkimi władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi, ściśle włączając do tego procesu parlamenty, a także partnerów socjalnych oraz przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, przyczyniających się do opracowania krajowych programów reform, ich wdrażania oraz do ogólnego przekazywania informacji w ramach strategii.

- (14) Strategia Europa 2020 opiera się na niewielkiej liczbie wytycznych, które zastępują wcześniejsze 24 wytyczne i które w spójny sposób odnoszą się do kwestii zatrudnienia i ogólnej polityki gospodarczej. Załączone do niniejszego zalecenia wytyczne dla polityki gospodarczej państw członkowskich i Unii są nieodłącznie powiązane z wytycznymi dla polityki zatrudnienia załączonymi do decyzji Rady [...] z dnia [...] r. Wspólnie tworzą one „Zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020”.
- (15) Nowe zintegrowane wytyczne odzwierciedlają konkluzje Rady Europejskiej. Wyznaczają one dokładny kierunek, w jakim państwa członkowskie powinny zmierzać, opracowując i wdrażając swoje krajowe programy reform, a także odzwierciedlają współzależności zgodnie z paktem stabilności i wzrostu. Niniejsze wytyczne będą stanowiły podstawę dla wszystkich zaleceń, jakie Rada może kierować do poszczególnych państw oraz ostrzeżeń, jakie może wydawać Komisja w przypadku niepodjęcia odpowiednich działań dostosowawczych wynikających z zalecenia Rady.
- (16) Niniejsze wytyczne nie powinny ulegać większym zmianom do 2014 r., co pozwoli skupić się na ich wdrażaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

- (1) Państwa członkowskie, a w odpowiednich przypadkach również UE, powinny w swojej polityce gospodarczej uwzględniać wytyczne określone w załączniku, będące częścią „Zintegrowanych wytycznych dotyczących strategii Europa 2020”.
- (2) Państwa członkowskie powinny opracować krajowe programy reform w zgodzie z celami określonymi w „Zintegrowanych wytycznych dotyczących strategii Europa 2020”.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27.4.2010

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

Załącznik

Ogólne wytyczne dla polityki gospodarczej państw członkowskich i Unii

Wytyczna 1: Zapewnienie jakości i stabilności finansów publicznych

Państwa członkowskie powinny wdrażać strategię konsolidacji budżetowej zgodnie z paktem stabilności i wzrostu, a przede wszystkim zalecenia wystosowane do państw członkowskich w ramach procedury nadmiernego deficytu i protokoły ustaleń w przypadku pożyczek na wsparcie bilansu płatniczego. W szczególności państwa członkowskie powinny osiągnąć konsolidację przekraczającą próg salda strukturalnego w wysokości 0,5% produktu krajowego brutto (PKB) rocznie do momentu osiągnięcia średniookresowych celów budżetowych. Konsolidacja fiskalna powinna rozpocząć się najpóźniej w 2011 roku, a w państwach członkowskich o odpowiedniej sytuacji gospodarczej nawet wcześniej, pod warunkiem, że prognozy Komisji nadal wskazywać będą, że postępuje odbudowa i usamodzielnienie gospodarki.

Przy opracowywaniu i wdrażaniu strategii konsolidacji budżetowej należy faworyzować podatki, które nie oddziałują negatywnie na rozwój i zatrudnienie, i dawać pierwszeństwo pozycjom wydatków wpływającym na wzrost gospodarczy, takim jak edukacja, kwalifikacje i zwiększanie szans na rynku pracy, badania i rozwój oraz innowacje, inwestycje w sieci takie jak szybki Internet, wzajemne połączenia energetyczne i transportowe. Jeśli wystąpi konieczność podniesienia podatków, powinna mu w miarę możliwości towarzyszyć zmiana systemów podatkowych na bardziej sprzyjające wzrostowi. Systemy podatkowe i systemy świadczeń powinny stanowić zachętę zwiększającą opłacalność pracy.

Państwa członkowskie powinny ponadto wzmocnić krajowe przepisy budżetowe, doprowadzić do poprawy jakości wydatków publicznych oraz do zrównoważenia finansów publicznych poprzez trójpasмовą strategię obejmującą szybką redukcję zadłużenia, reformę wydatków publicznych związanych z wiekiem ludności, takich jak wydatki na opiekę zdrowotną, oraz działania na rzecz podniesienia wieku emerytalnego, aby wydatki tego rodzaju stały się rentowne, dostosowane do potrzeb społeczeństwa i dostępne.

Wytyczna 2: Rozwiązanie problemu nierównowagi makroekonomicznej

Państwa członkowskie powinny unikać utrzymywania trwałej nierównowagi makroekonomicznej, wynikającej głównie ze zmian w rachunku obrotów bieżących, na rynkach aktywów oraz w bilansach sektora gospodarstw domowych i sektora przedsiębiorstw. Państwa członkowskie z wysoką nierównowagą na rachunku obrotów bieżących spowodowaną trwałym brakiem konkurencyjności lub polityką ostrożnościową i polityką podatkową powinny zaradzić tym przyczynom poprzez działania w zakresie polityki budżetowej, wzrostu płac, reform strukturalnych odnoszących się do rynków produktów i usług finansowych, rynków pracy – zgodnie z wytycznymi dotyczącymi zatrudnienia – lub w każdej innej dziedzinie wymagającej poprawy. W związku z tym państwa członkowskie powinny wspierać tworzenie odpowiednich warunków ramowych dla systemów negocjacji płacowych oraz zmian kosztów pracy zgodnie ze stabilnością cen, tendencjami wydajności oraz koniecznością zmniejszenia nierównowagi bilansu płatniczego. Wzrost płac powinien uwzględniać różnice w kompetencjach oraz warunkach na lokalnych rynkach pracy oraz stanowić odpowiedź na duże zróżnicowanie wyników ekonomicznych w różnych regionach danego kraju.

Wytyczna 3: Zmniejszenie nierównowagi w strefie euro

Państwa członkowskie należące do strefy euro powinny uznawać znaczące i długotrwałe różnice na rachunkach obrotów bieżących oraz inne nierównowagi makroekonomiczne za przedmiot wspólnego zainteresowania i w stosownych przypadkach podjąć działania zmierzające do ich zmniejszenia. Państwa członkowskie należące do strefy euro, które odnotowują znaczny i długotrwały deficyt na rachunku obrotów bieżących wynikający z trwałego braku konkurencyjności, powinny osiągnąć znaczne roczne obniżenie deficytu strukturalnego. Powinny one również dążyć do zmniejszenia realnych jednostkowych kosztów pracy. Państwa członkowskie należące do strefy euro, które odnotowują znaczne nadwyżki na rachunku obrotów bieżących powinny wprowadzać środki mające na celu zniesienie przeszkód strukturalnych na drodze do rozwoju indywidualnego popytu krajowego. Podobnie państwa członkowskie należące do strefy euro powinny podejmować działania w odniesieniu do nierównowagi makroekonomicznej innego rodzaju, jak zbytnie nagromadzenie zadłużenia prywatnego i rozbieżności w inflacji. Z tego powodu nierównowaga makroekonomiczna powinna podlegać stałemu monitorowaniu w ramach Eurogrupy, która zobowiązana jest w razie konieczności zaproponować odpowiednie działania naprawcze.

Wytyczna 4: Optymalizacja pomocy na rzecz badań i rozwoju oraz innowacji, wzmocnienie trójkąta wiedzy i uwolnienie potencjału gospodarki cyfrowej

Państwa członkowskie powinny dokonać przeglądu krajowych (i regionalnych) systemów działalności badawczo-rozwojowej i innowacji, gwarantując odpowiednie i skuteczne inwestycje publiczne i ukierunkowując je na zwiększenie wzrostu gospodarczego przy jednoczesnym zwróceniu uwagi na poważne wyzwania społeczne (np. efektywność energetyczna i efektywne wykorzystanie zasobów, zmiany klimatu, spójność społeczna, starzenie się społeczeństw, zdrowie i bezpieczeństwo). Reformy powinny sprzyjać rozwijaniu doskonałości i inteligentnej specjalizacji, promowaniu uczciwości naukowej, zacieśnianiu współpracy między uczelniami, instytucjami badawczymi a podmiotami publicznymi, prywatnymi i usługowymi, zarówno w kraju i poza nim, oraz zapewnić rozwój infrastruktury i sieci, które umożliwiają rozprzestrzenianie wiedzy. Należy poprawić zarządzanie instytucjami badawczymi i zwiększyć skuteczność krajowych systemów prowadzenia działalności badawczej. W tym celu należy unowocześnić badania uniwersyteckie, rozwinąć infrastrukturę badawczą wysokiej klasy oraz propagować atrakcyjność takiej ścieżki zawodowej oraz mobilność naukowców. Istnieje również konieczność dostosowania oraz uproszczenia krajowych systemów finansowania i zamówień publicznych, aby stworzyć lepsze warunki dla współpracy międzynarodowej, transferu wiedzy oraz konkurencji opartej na osiągniętych wynikach.

Polityka państw członkowskich w dziedzinie badań i rozwoju oraz innowacji powinna wpisywać się w kontekst unijny, dzięki czemu wzrosną możliwości wykorzystania zasobów publicznych i prywatnych w dziedzinach, w których działania UE stanowią wartość dodaną, skorzystania z możliwości uzupełnienia finansowania finansowaniem ze środków UE, a co za tym idzie osiągnięcia większego znaczenia i uniknięcia rozdrobnienia. Państwa członkowskie powinny uwzględniać kwestie innowacji we wszystkich swoich działaniach i promować innowacje w szerokim znaczeniu (w tym innowacje nietechnologiczne). W ramach promowania prywatnych inwestycji w działalność badawczą i innowacje państwa członkowskie powinny poprawić warunki regulacyjne – w szczególności w odniesieniu do otoczenia biznesu, konkurencyjnych i otwartych rynków – łączyć zachęty fiskalne i inne instrumenty finansowe ze środkami polegającymi na ułatwieniu dostępu do prywatnego finansowania (w tym kapitału podwyższonego ryzyka), pobudzać popyt, w szczególności w dziedzinie ekoinnowacji (głównie poprzez zamówienia publiczne i normy interoperacyjne), promować rynki i przepisy prawne przyjazne środowisku i zapewnić skuteczną i niedrogą

ochronę własności intelektualnej. W zgodzie z wytycznymi 8 i 9 państwa członkowskie powinny wyposażyć obywateli w szerokie kompetencje potrzebne do korzystania z innowacji we wszystkich formach oraz powinny zadbać o odpowiednią liczbę absolwentów nauk ścisłych, wydziałów matematycznych i inżynieryjnych. Konieczne jest wprowadzenie do programów szkolnych elementów kreatywności, innowacji i przedsiębiorczości.

Państwa członkowskie muszą promować wprowadzenie i upowszechnienie szybkiego Internetu jako niezbędnego narzędzia dostępu do wiedzy i uczestniczenia w jej rozwijaniu. Państwa członkowskie powinny stworzyć odpowiednie warunki ramowe dla szybkiego powstania jednolitego rynku cyfrowego, oferującego dużą dostępność treści i usług online. Finansowanie publiczne, w tym finansowanie za pomocą instrumentów unijnych, takich jak fundusze strukturalne, fundusze na rzecz rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich, powinny skupiać się na obszarach, które nie są w pełni objęte finansowaniem ze środków prywatnych. Prowadzona polityka powinna szanować zasadę neutralności technologicznej. Państwa członkowskie powinny dążyć do zmniejszenia kosztów uruchamiania sieci poprzez koordynację prac publicznych, promować rozwój i wykorzystanie nowoczesnych usług dostępnych online, w tym dalsze rozwijanie usług e-administracji, podpisu elektronicznego, e-tożsamości, płatności elektronicznych; wspierać aktywne uczestnictwo w społeczeństwie cyfrowym, w tym poprzez środki masowego przekazu oraz podnoszenie umiejętności informatycznych oraz promować atmosferę bezpieczeństwa i zaufania.

Wymiernym celem UE, na podstawie którego państwa członkowskie będą określać swoje cele krajowe, jest zwiększenie nakładów na inwestycje w badania i rozwój do 3% PKB Unii do 2020 r. Będzie to wskaźnik zwiększającej się intensywności badań i rozwoju oraz innowacji.

Wytyczna 5: Bardziej efektywne korzystanie z zasobów i ograniczenie emisji gazów cieplarnianych

Państwa członkowskie powinny uniezależnić wzrost gospodarczy od wykorzystania zasobów i energii, przekształcić wyzwania związane z ochroną środowiska w możliwości rozwoju oraz efektywnie korzystać z zasobów naturalnych. Dla osiągnięcia wyników w sytuacji światowej presji w zakresie emisji dwutlenku węgla i wykorzystania zasobów naturalnych, konieczne jest przeprowadzenie niezbędnych reform strukturalnych. Aby doprowadzić do zmniejszenia emisji państwa członkowskie powinny w szerokim zakresie korzystać z instrumentów rynkowych, w tym podatków, wspierać ekologiczny rozwój i miejsca pracy, zachęcać do korzystania z energii odnawialnych i czystych technologii niezależnych od warunków klimatycznych oraz promować oszczędność energii i ekoinnowacje. Państwa członkowskie powinny zaprzestać udzielania dotacji na działania szkodliwe dla środowiska i zapewnić sprawiedliwy podział kosztów i korzyści, ograniczając wyjątki tylko do osób w trudnej sytuacji społecznej. Państwa członkowskie powinny wykorzystać narzędzia regulacyjne, pozaregulacyjne oraz budżetowe, w tym normy wydajności energetycznej urządzeń i budynków, dotacje, pożyczki preferencyjne oraz ekologiczne zamówienia publiczne, aby zachęcać do opłacalnego dostosowania wzorców produkcji i konsumpcji, wspierania recyklingu, przejścia do wydajnego wykorzystywania zasobów i gospodarki niskoemisyjnej oraz osiągnąć postęp w kierunku dekarbonizacji transportu i produkcji energii przy jednoczesnej maksymalizacji europejskich synergii. Państwa członkowskie powinny stworzyć inteligentne, zmodernizowane i w pełni wzajemnie połączone infrastruktury transportowe i energetyczne oraz korzystać z pełni potencjału technologii informacyjno-komunikacyjnych zgodnie z treścią wytycznej nr 4, zapewnić wzrost wydajności, skoordynowaną realizację projektów infrastrukturalnych oraz wspierać tworzenie otwartych, konkurencyjnych i

zintegrowanych rynków sieciowych. Do realizacji tych celów państwa członkowskie powinny w pełni wykorzystać fundusze UE.

Wymiernym celem UE, na podstawie którego państwa członkowskie będą określać swoje cele krajowe, jest ograniczenie do 2020 r. emisji dwutlenku węgla co najmniej o 20% w porównaniu z poziomem z 1990 r. lub, jeśli pozwolą na to warunki, nawet o 30%⁶; zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii w całkowitym zużyciu energii UE do 20% oraz zwiększenie efektywności energetycznej o 20%.

Wytuczna 6: Poprawa otoczenia biznesu i środowiska konsumenckiego oraz modernizacja bazy przemysłowej

Państwa członkowskie powinny zadbać o to, aby ich rynki funkcjonowały w sposób przynoszący korzyści obywatelom i konsumentom. Państwa członkowskie powinny stworzyć przewidywalne warunki ramowe i zapewnić sprawnie funkcjonujące, otwarte i konkurencyjne rynki towarów i usług, w szczególności poprzez zwiększenie integracji na jednolitym rynku oraz skuteczne wdrażanie i egzekwowanie przepisów dotyczących jednolitego rynku i konkurencji oraz rozwijanie koniecznej infrastruktury. Muszą one w dalszym ciągu polepszać otoczenie biznesu poprzez unowocześnianie administracji publicznej, zmniejszanie obciążeń administracyjnych, w tym tworzenie dalszych interoperacyjnych usług e-administracji, znoszenie przeszkód podatkowych, wspieranie małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) zgodnie z programem „Small Business Act” oraz zasadą „najpierw myśl na małą skalę”, zagwarantowanie stabilnych i zintegrowanych rynków usług finansowych, ułatwienie dostępu do finansowania, poprawę warunków egzekwowania praw własności intelektualnej, wspieranie umiędzynarodowienia MŚP oraz promowanie przedsiębiorczości. Zamówienia publiczne powinny być wykorzystywane jako narzędzie stanowiące zachętę do innowacji, szczególnie dla MŚP, przy jednoczesnym przestrzeganiu zasady otwartości rynków, przejrzystości i skutecznej konkurencji.

Państwa członkowskie powinny wspierać nowoczesną, zróżnicowaną, konkurencyjną, efektywną pod względem wykorzystania zasobów i energii bazę przemysłową, częściowo poprzez ułatwienie koniecznych procesów restrukturyzacyjnych w pełnej zgodności z unijnymi przepisami dotyczącymi konkurencji i innymi właściwymi zasadami. W tym celu powinny w pełni wykorzystywać środki unijne. Państwa członkowskie powinny ściśle współpracować z sektorem przemysłu i zainteresowanymi stronami, aby zwiększyć pierwszoplanową pozycję i konkurencyjność UE w zrównoważonym światowym rozwoju, w szczególności poprzez zwiększenie poczucia społecznej odpowiedzialności biznesu, rozwiązywanie nagromadzonych problemów i przewidywanie zmian oraz radzenie sobie z nimi.

---

⁶ Na szczycie w dniach 10-11 grudnia 2009 r. Rada Europejska stwierdziła, że UE – w ramach globalnego, kompleksowego porozumienia dotyczącego okresu po roku 2012 – podtrzymuje swoją warunkową ofertę dotyczącą osiągnięcia do 2020 roku 30-procentowej redukcji w porównaniu z poziomem z 1990 roku, o ile inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnych redukcji emisji, a kraje rozwijające się wniosą odpowiedni wkład na miarę swoich zadań i możliwości.